

■ міжнародна підтримка

Спорядження для морських вовків

На причалі Одеського морвокзалу представники Офісу Програми з експортного контролю та безпеки кордонів Посольства США в Україні урочисто передали прикордонним підрозділам спеціальних дій на воді сучасне обладнання для ефективної протидії існуючим загрозам.

2
стор.

■ із перших уст

«Наше завдання – дати кордону фахівців, максимально пристосованих до вимог майбутньої служби»

Про історію та сьогоднішня Національної академії Держприкордонслужби напередодні ювілею розповідає ректор вишу генерал-майор Олег Шинкарук.

4-5
стор.

Прикордонник України

№ 46 (5588)
15 ГРУДНЯ 2017 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Нашій альма-матер – 25!

Літопис славетного вишу

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено **1,618** млн осіб та **378** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **61** особу, зокрема, **1** незаконний мігрант

Вилучено **5** одиниць зброї, **852** боеприпаси та **29** г наркотичних засобів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, майже на **1,704** млн гривень

6-7
стор.

коротко про головне

За рівність прав і відповідальності

Верховна Рада прийняла за основу проект Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків під час проходження військової служби у Збройних Силах України та інших військових формуваннях». Документом пропонується внести зміни до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та Статуту внутрішньої служби ЗСУ. Зокрема, надати особам обох статей рівні можливості щодо укладення контракту до досягнення граничного віку перебування на військовій службі. Закріплено також принцип, за яким жінки мають проходити військову службу на рівних засадах із чоловіками, що включає рівний доступ до посад і військових звань та рівний обсяг відповідальності під час виконання обов'язків військової служби. Окрім того, законопроектом скасовуються обмеження щодо призначення військовослужбовців-жінок у добовий наряд, відправлення у відрядження і звільнення від проходження зборів.

Олена ТАЩИЛІНА

Логістика добросусідства

Про розвиток судноплавства на річках Дніпро і Прип'ять домовилися на офіційній зустрічі міністр інфраструктури України Володимир Омелян і міністр транспорту Республіки Білорусь Анатолій Сивак. Фінанси на реалізацію проекту планується залучити від міжнародних фінансових організацій і донорів. «Одним із пріоритетних напрямків відносин між Україною та Білоруссю є забезпечення умов для транзитних перевезень вантажів водним транспортом по території України, в тому числі з використанням суден класу «річка-море», – заявив Володимир Омелян. Також урядовці домовилися про збільшення квоти дозволів на міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів до 65 тисяч із урахуванням потреб перевізників обох країн.

Світлана ДЕЙЧУК

3 урахуванням попиту

У січні 2018 року Поліграфічний комбінат «Україна» планує зібрати, протестувати і запустити в експлуатацію нову лінію персоналізації закордонних паспортів. Вона дозволить удвічі збільшити виробничу потужність підприємства. Як відомо, Поліграфкомбінат «Україна» виконує важливу державну соціальну функцію – виготовляє закордонні паспорти та ID-картки громадян України. Попит на них значно зріс після того, як почав діяти безвізовий режим з ЄС. Саме тому 9 серпня цього року Уряд своєю постановою зменшив розмір відрахувань із прибутку Поліграфкомбінату, що дало можливість підприємству вкласти у розвиток власних виробничих потужностей 1,7 мільйона євро та закупити устаткування з лазерної та електронної персоналізації документів формату ID-1.

Василь ДРОЗДОВ

міжнародна підтримка

Спорядження для морських вовків

На причалі Одеського морвокзалу представники Офісу Програми з експортного контролю та безпеки кордонів Посольства США в Україні урочисто передали прикордонним підрозділам спеціальних дій на воді сучасне обладнання для ефективної протидії існуючим загрозам.

Марина МАРКЕВИЧ

В урочистому заході взяла участь Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Петро Цигикал, заступник Голови місії США в Україні Джордж Кент, керівник Програми з питань експортного контролю та безпеки кордонів Посольства США в Україні Джеймс Дж. Джонс, Консул з питань розвитку Посольства Королівства Норвегія в Україні Петтер Баук, Командувач Військово-Морськими Силами ЗСУ віце-адмірал Ігор Воронченко.

Відкриваючи урочистості Петро Цигикал подякував американським партнерам за підтримку нашого відомства у непростий для України час та зауважив, що міжнародне співробітництво спрямоване на посилення потенціалу вітчизняних прикордонних підрозділів задля запобігання незаконній діяльності на рубежі, припинення контрабанди, незаконного переміщення зброї масового знищення і торгівлі людьми.

– Сьогодні ми отримуємо допомогу, яка підвищить можливості виконувати наші завдання на морі – не тільки на поверхні, але й під водою. Наші підрозділи спеціальних дій на воді матимуть найсучасніше обладнання, що дасть змогу ефективно боротися із загрозами, брати участь у спеціальних заходах, зберігаючи життя та здоров'я персоналу, – наголосив очільник відомства.

співробітництво

Єдність проти беззаконня

На Вінниччині на межі з Придністров'ям розпочали патрулювання спільні українсько-молдовські прикордонні наряди. Міжнародний патруль стартував на ділянці відділу прикордонної служби «Велика Кісниця» Могилів-Подільського заgonу і продовжився у зоні відповідальності відділів «Студена» та «Болган». Загалом ці підрозділи вартують кордон України із самопроголошеним Придністров'ям протяжністю близько 50 кілометрів.

Після урочистої промови заступник Голови місії США в Україні Джордж Кент вручив командирі Одеського заgonу Морської охорони сертифікат на обладнання. Моряки-прикордонники отримали контейнер з кліматичним контролем, кілька десятків повних комплектів для підводного плавання, навігатори, системи підйому з води, у тому числі й аварійного, легкі бронежилети з компенсаторами плавучості та системи магнітної фіксації під водою.

– Обладнання, яке ми передаємо сьогодні, буде удосконалювати підрозділи Морської охорони для ефективної зупинки контрабанди. Ми впевнені, що реформи Держприкордонслужби України у сфері морської безпеки продовжаться і ми будемо підтримувати вас і в майбутньому. США стоять разом з вами у боротьбі за територіальну цілісність і суверенітет, – наголосив Джордж Кент.

Після офіційних виступів Петро Цигикал запросив представників іноземних делегацій оглянути катер Морської охорони «Балаклава» та ознайомитися із сучасним спеціальним обладнанням, яке передали американські партнери.

Зазначимо, що співпраця прикордонного відомства зі Сполученими Штатами Америки триває вже не один десяток років і є для нас одним з пріоритетних напрямків. Проте вона суттєво посилюється після агресії Росії 2014 року. Зокрема, за останніх чотири роки Служба отримала засоби прикордонного контролю та спорядження, спеціальне обмундирування й засоби індивідуального захисту для підрозділів, які виконують завдання в зоні АТО, спеціальні комп'ютери та офісне обладнання для забезпечення лінгвістичних класів на загальну суму понад 30 мільйонів гривень. Крім того, американські колеги надали практичну й експертну допомогу в підготовці Мобільного прикордонного заgonу ДОЗОР.

Завдяки міжнародній співпраці охоронцям рубежів вдається ефективно протидіяти транскордонній злочинності. Про це свідчать висновки західних експертів, згідно з якими Україна на сьогодні не є основною країною постачальником і транзитером нелегалів до Європи.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Першими на варту особисто виступили начальник Могилів-Подільського заgonу полковник Юрій Василик та начальник Регіонального управління «NORD» Прикордонної поліції Республіки Молдова головний комісар Марін Андронік. Після виконання запланованої програми керівники підписали рапорт про результати сумісної служби.

Ця подія, без перебільшення, є історичною. Адже з 1992 року придністровська ділянка міждержавного рубежу не перебуває під контролем легітимної молдовської влади. Україна, у свою

чергу, не визнала Придністровську Молдавську Республіку. Для Києва ПІМР – це тимчасово невідконтрольна Кишинівська територія Республіки Молдова. Унаслідок цього вона не веде жодного співробітництва з органами самопроголошеного утворення.

Отже, спільні з молдовськими колегами патрулювання на Придністровському сегменті території України стали новою формою підтримки суміжної держави у боротьбі із сепаратизмом та ефективною формою протидії транскордонній злочинності.

Перед початком спільних дій правоохоронці обох країн пройшли навчання та опанували юридичні й практичні тонкощі здійснення такого виду охорони.

■ актуально

Права людини – базовий принцип

Минулого тижня в державі проводився «Всеукраїнський тиждень права». За участю громадськості, діячів науки та культури відбулися заняття, бесіди та круглі столи, присвячені проблемам прав людини. Не залишилася осторонь цього процесу і Державна прикордонна служба.

Людмила ТКАЧЕНКО

Серед заходів, що проходили в прикордонному відомстві, варто відмітити круглий стіл, організований Національною академією імені Богдана Хмельницького у взаємодії з управлінням Державної міграційної служби України в Хмельницькій області.

Під час діалогу з викладачами правових кафедр Національної академії та слухачами факультету підготовки керівних кадрів було обговорено актуальні питання дотримання прав шукачів притулку в Україні, процедурні аспекти

взаємодії із зазначених питань Державної прикордонної та Державної міграційної служб.

Крім того, Головне територіальне управління юстиції у Хмельницькій області організувало турнір серед студентів-правників вищих навчальних закладів області. За перемогу змагалися команди Національної академії Держприкордонслужби імені Б. Хмельницького, Хмельницького університету управління та права, Хмельницького інституту МАУП та Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». Перед учасниками було поставлено низку завдань різного рівня складності, під час виконання яких майбутні юристи проявили високий рівень знань із різних галузей права.

По завершенні інтелектуального турніру, в якому студенти прикордонного вишу посили

друге місце, начальник головного територіального управління юстиції у Хмельницькій області Віктор Худняк відмітив високий рівень знань учасників круглого столу: «Тут зібралися ті, кого об'єднують спільні цінності та ті, хто зможе захистити права людини на професійному рівні».

У межах «Всеукраїнського тижня права» в Національній академії також було проведено виставку видань і добірок літератури про права людини, відбулася зустріч з представниками державних органів і громадських організацій, що здійснюють свою діяльність у сфері захисту прав людини, а також дискусійні платформи та інші інформаційні заходи із зазначеної тематики.

■ ветерани

Акцент – на взаємодії

У попередньому номері нашої газети повідомлялося про ІХ конференцію Всеукраїнської організації ветеранів-прикордонників. Її делегати підбили підсумки своєї діяльності за звітний період і визначили головні напрямки роботи надалі.

Василь КЛИМЕНКО

Перед учасниками форуму виступив заступник Голови Держприкордонслужби генерал-лейтенант Олег Бляшенко. Він змістовно поінформував делегатів про діяльність відомства у далеко непростий час, особливо в зоні проведення АТО. При цьому Олег Бляшенко наголосив, що у почесній справі військово-патріотичного виховання нинішніх спадкоємців «зелених кашкетів» беруть активну участь ветеранські організації. Вони й надалі можуть розраховувати на всебічну підтримку й тісну взаємодію як із керівництвом служби, так і в регіональних управліннях на місцях.

Із звітною промовою Комітету ВОВП виступив перший заступник його голови полковник у відставці Олександр Арбеков. Було що сказати йому делегатам. Лише перелік проведених заходів свідчив про те, що громадське об'єднання, яке має більше дванадцяти тисяч ветеранів-прикордонників, намагалося працювати з урахуванням вимог часу – підняти на вищий рівень дієвість своїх первинних ланок.

З цією метою члени комітету працювали у Мукачівському загоні, у Харкові пройшли збори керівників ветеранських організацій Східного та Азово-Чорноморського регіонального управління. Подібний форум відбувся і в Одеському гарнізоні. Крім того, в режимі відеоконференції був організований круглий стіл із керівниками окремих громадських добровільних об'єднань на місцях. Особливого імпульсу його роботі надала участь у зібранні Голови Держприкордонслужби генерал-лейтенанта Петра Цигикала, керівників департаментів Адміністрації та регіональних управлінь Держприкордонслужби.

Неодноразово члени ветеранського громадського об'єднання проводили свої заходи в

підрозділах охорони державного рубежу. У березні вони працювали у відділі прикордонної служби «Лужанка» Мукачівського загону. У липні зустрічалися з персоналом пунктів пропуску «Дергачі», і «Гоптівка» Харківського загону. Члени Комітету Володимир Козловський, Сергій Треус і Валерій Суботін побували у підрозділах «зелених кашкетів», що несуть службу у зоні АТО, зокрема і населених пунктах Мар'янівка і Курахівка. Тут вони ознайомилися із службово-бойовими буднями наших вояків, а побачена технічна оснащеність прикордонних нарядів викликала у ветеранів захоплення та глибоку впевненість у надійному захисті державного рубежу.

Особливу увагу цього року ветерани приділили військово-патріотичному вихованню молоді на прикладах жертвості воїнів-учасників Другої світової війни та героїв АТО. Цьому сприяли відвідини вдов загиблих, поранених воїнів у госпіталах Держприкордонслужби, зустрічі зі шкільною молоддю та вшанування разом з юнню місць поховань патріотів, що віддали своє життя за рідну землю.

У громадському об'єднанні постійно тримають на контролі і вирішення питань соціально-

правового захисту ветеранів та їхніх сімей, медичного обслуговування, збереження кращих традицій «зелених кашкетів».

В обговоренні даних питань взяли участь генерал-майор запасу Сергій Савін, генерал-лейтенант у відставці Аркадій Яворський, полковник у відставці Микола Валько, капітан III рангу у відставці В'ячеслав Пузовіков та інші делегати. Керівники та представники служб центрального апарату відомства поінформували присутніх про стан справ в роботі стосовно ветеранів. Чіткому й аргументованому роз'ясненню запитань присутніх сприяли також відповіді головуючого на конференції директора Департаменту організації повсякденної діяльності та соціально-гуманітарного забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майора Сергія Сердюка.

У прийнятому делегатами ІХ конференції рішенні головну увагу зосереджено на підвищенні активності в роботі первинних ланок своїх організацій, спрямовану на тісну взаємодію з нинішніми охоронцями кордону при вирішенні поставлених перед ними завдань.

■ гарячі будні

Закладки «руського міра»

Вартові рубежу виявили кілька пострілів до СПГ-9 неподалік населеного пункту Миколаївка Волноваського району на Донеччині. Оскільки боєприпаси, імовірно, призначалися для диверсій, надалі було здійснено комплекс оперативних заходів. Як наслідок, виявлено ще один схрон, у якому містилися 27 осколкових і кумулятивних пострілів до станкового протитанкового гранатомета СПГ-9 з додатковими пришивидшувальними зарядами і дві реактивні протитанкові гранати РПГ-26. За маркуванням боєприпаси виготовлені в РФ. Знахідку передали представникам Державної служби України з надзвичайних ситуацій для утилізації. Тривають пошуки причетних.

Дмитро СЛИВНИЙ

Підпільна мануфактура Гранаді

Оперативні співробітники Південного регіонального управління в рамках співпраці з Місією ЄС EUBAM отримали інформацію, що на території іспанської провінції Гранада функціонує нелегальна фабрика тютюнових виробів. У результаті спільних дій було встановлено організатора виготовлення контрафакту та його посібника – нашого співвітчизника. Поблизу одного з міст Гранаді іспанські правоохоронці за участі офіцера Держприкордонслужби України виявили підпільне виробництво, затримали організатора, а також громадян Португалії, Іспанії та семеро громадян України. У ділків вилучено устаткування для виробництва 2 мільйонів сигарет на добу, 200 ящиків вже готових тютюнових виробів та близько 3000 ящиків сировини для виробництва цигарок. Ведеться слідство.

Людмила ТКАЧЕНКО

Чотири валізи пігулок

Прикордонники Окремого контрольно-пропускного пункту «Київ» спільно з працівниками ДФС в аеропорту «Бориспіль» виявили у двох громадян Індії партію медичних препаратів, які ті намагалися ввезти в Україну з порушеннями. Викрити зловмисників вдалося завдяки отриманій попередній інформації від оперативників Держприкордонслужби. Під час огляду багажу іноземців у чотирьох валізах правоохоронці виявили понад 700 упаковок медичних препаратів на загальну суму 1 750 000 гривень. На індійців складено протоколи. За порушення митних правил препарати вилучено.

Світлана САВЧУК

■ із перших уст

Олег Шинкарук: «Наше завдання – дати пристосованих до вимог майбутньої служби»

Чверть століття тому у далекому від державного кордону Хмельницькому з'явилися військові у зелених погонах. Замість звичних для міста артилеристів у містечку на вулиці Тараса Шевченка розпочалася підготовка прикордонників. Із початку для хмельничан це було екзотикою, але з часом прикордонний інститут, а згодом і Національна академія стали яскравою візитівкою міста. А місцева молодь склала більшість абітурієнтів.

Так, саме й хмельницькі випускники. Спочатку їх на кордоні було дуже мало. Та з кожним роком ім'я нового вишу звучало все впевненіше. І вже вихованці «хмельницької школи» становлять абсолютний кістяк офіцерського корпусу Держприкордонслужби.

Про історію та сьогоднішню Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького напередодні ювілею розповідає ректор вишу генерал-майор Олег Шинкарук.

Інтерв'ю вів
Костянтин ВЛАДИСЛАВСЬКИЙ

– *Олеже Миколайовичу, розкажіть, будь ласка, чому прикордонний вищий навчальний заклад було створено саме у Хмельницькому? Чи розглядалися інші варіанти?*

– 4 листопада 1991 року було створено Прикордонні війська України. Тож цілком природно постало питання про підготовку для нової структури кваліфікованих офіцерів. Але ж навчальні заклади, де готувалися радянські прикордонники, залишилися у Росії та Казахстані. Тому формування належного вишу розпочиналося з нуля.

Паралельно з цим відбувалася оптимізація угруповання Збройних Сил колишнього СРСР, яке опинилося на території молодшої країни. Зокрема, це стосувалося й розташованих в УРСР військових училищ, чимало з яких підлягали розформуванню.

Обираючи місце для створення майбутньої кузні кадрів, керівництво Держкомкордону зупинило свій вибір на містечку вищого артилерійського командного училища у Хмельницькому, чия біографія уже добігала кінця. Тут була необхідна матеріально-технічна база, на якій можна було у стислі терміни розпочати новий навчальний процес. Таку пропозицію Уряд затвердив і 14 грудня 1992 року за його Постановою № 700 був створений Інститут Прикордонних військ України.

Завдання з формування альма-матер українських прикордонників було покладено на генерал-майора Бориса Олексієнка, який прибув з московської академії імені Фрунзе і наприкінці 1992 року був призначений першим ректором інституту.

– *Нерідко можна почути, що на початку в академії більшість курсантів і викладачів складала вчорашні артилеристи. Це правда?*

– Звісно, перші командири та викладачі призначалися з колективу колишнього ХВАКУ. Переважно звідти ж було набрано курсантів другого-четвертого курсів, які вирішили змінити фах. А ще – з тих, хто навчався у прикордонних училищах ПВ КДБ СРСР, але вирішив повернутися для продовження навчання до України.

Розпочалася активна робота, і вже у червні 1993 року, завдяки зусиллям усього персоналу вишу було проведено перший випуск прикордонників. Тоді ж 90 офіцерів скеровано для проходження служби до Прикордонних військ України. У липні того ж року здійснено набір на перший курс інституту – близько 350 осіб.

Зрозуміло, що з часом реальне прикордонне наповнення ставало все більшим, але першими у справі розбудови нинішньої академії плече підставили саме вчорашні артилеристи. І ми їм за це дуже вдячні.

– *За скількима та за якими спеціальностями було здійснено перший випуск 1993 року і якими будуть для порівняння показники випуску-2018?*

– Перший випуск 1993 року було здійснено за спеціальністю «Командна тактична прикордонних та мотострілецьких військ». Випускні спеціальності 2018 року: «Охорона та захист державного кордону», «Правознавство», «Філологія», «Автомобільний транспорт», «Безпека державного кордону», «Військові науки».

– *Утім, випускники академії служать не лише на кордоні...*

– Так, тут готувалися фахівці як тактичного, так і оперативно-тактичного рівнів для МВС, Нацгвардії, СБУ, Збройних Сил та Управління державної охорони України. А також – для колишніх пострадянських республік – Молдови, Грузії, Таджикистану, Вірменії та Туркменистану.

– *Скільки випускників вийшли зі стін академії загалом? Скільки серед них генералів?*

– Загалом з 1993 року випущено 9221 особу. Серед них на сьогодні є вже 31 генерал.

– *У СРСР діяло три прикордонних військових училища. В Україні Нацакадемія є монополістом з підготовки для ДПСУ усіх ланок – від оператора ПЗРК до доктора наук. Наскільки це виправдано? Адже результати діяльності закладу ні з чим порівняти.*

– Розгортати декілька вишів з одного напрямку – справа не з дешевих. Тим більше, реальної потреби для цього немає. Якщо буде прийнято рішення, ми здатні збільшити набір курсантів та слухачів, у разі потреби – введемо

додаткові спеціальності. А ще – сучасний світовий підхід – це концентрація, а не розпоршення державних ресурсів. Ніхто ж не стане дорікати США за те, що кадри для усіх найпотужніших у світі Сухопутних військ готуються лише у Вест-Пойнті. Таким же шляхом йде й Україна. І я думаю, що це правильно.

– *Що Ви вважаєте важливішим у процесі підготовки офіцерів різних ланок – здобуття конкретних знань, чи формування певних якостей особистості?*

– Навчання та виховання – процеси нерозривно взаємопов'язані. Наше завдання – дати кордону людей, максимально пристосованих під вимоги майбутньої служби.

Це мають бути патріоти з високою антикорупційною мотивацією, які невпинно працюють над підвищенням свого професійного рівня. Тому ми намагаємося, щоб наші вихованці зростали і професійно, й морально.

– *Чи є достатньою наявна матеріально-технічна база академії та чи потребує вона розвитку?*

– Те, що ми маємо, дозволяє навчати людей не лише на словах. Проте меж досконалості бути не може. Тому розбудова Центру забезпечення навчального процесу не припиняється практично ніколи. Наприклад, триває реконструкція навчального відділу прикордонної служби за трьома категоріями – автодрому для водіння легкових і вантажних автомобілів (зокрема, екстремального) та ділянки для відпрацювання вправ водіння БТР і важких вантажних автомобілів. У інженерному містечку відтворюються особливості інженерного облаштування державного кордону в різних сегментах. Також ведеться будівництво контрольного пункту в'їзду-виїзду та блокпоста, який розкриває конструкцію захисних споруд і порядок облаштування позицій.

Отримано та розпочато використання тренажера ПЗРК «Ігла-1», ПТРК «Фагот», мобільного комплексу прикордонного контролю, цифрового комутатора MOTOROLA, як складової СКІТА, котрий розгорнуто в спеціалізованому класі та підключено до телекомунікаційної мережі ДПСУ.

Організовано доступ до навчальної бази даних «Інтерпол», бази даних «Паспорт», «Ризик» та оновлено базу даних «Гарт-1/П». Встановлено систему відеоспостереження за обстановкою у пунктах пропуску через державний кордон в режимі «онлайн». І це далеко не всі оновлення нашої бази.

«Прикордону фахівців, максимально жби»

– Як Ви вважаєте, академія повинна йти на крок попереду і задавати нові стандарти служби кордону чи навпаки – задовольняти його запити? Тобто, теорія працює на практику чи практика підганяється під теорію?

– Академія не керує органами й підрозділами охорони кордону. Задля цього існує структурована вертикаль управління на чолі з Адміністрацією Служби. Утім, наші фахівці за потреби беруть участь у підготовці управлінських рішень. Тож перед внесенням будь-яких змін проходить тривалий процес узгодження та прогнозування наслідків. І думка наших вчених відіграє у ньому далеко не останню роль.

Національна академія має найтісніший зв'язок із тими, хто безпосередньо охороняє кордон. Мало чия офіцерська кар'єра у Службі складається без проходження командирської чи викладацької посади в академії. Тож ми чудово розуміємо практиків а вони, відповідно, нас. А ще налагоджено стійку систему взаємообміну інформацією й створено електронну бази передового досвіду та інформаційних повідомлень щодо оперативно-службової діяльності підрозділів.

– Як змінилася підготовка із початку АТО?

– Аби це зрозуміти, варто проаналізувати співвідношення загальнобазових, прикордонних та загальновійськових дисциплін у мирному 2013-ому, коли Служба орієнтувалася на суто правоохоронні функції та у нинішньому році. Обсяг предметів, спрямованих на загальний розвиток, зменшився із 67 до 29 відсотків. Натомість прикладних прикордонних знань курсанти та слухачі почали отримувати не 36 а вже 58 відсотків. Кількість годин загальновійськового напрямку змінилася із 7 до 13 відсотків.

Курсанти почали вивчати облаштування КПВВ та особливості несення на них служби за різних умов. І, звичайно, навчаються діяти по-бойовому у разі ускладнення обстановки (збройне вторгнення, припинення збройних провокацій та відбиття збройних нападів).

Слухачі факультету підготовки керівних кадрів стали опановувати застосування окремої бойової прикордонної комендатури (оперативно-військового відділу, мотоманеврної групи) в умовах особливого періоду. Вивчається організація захисту, охорони і оборони лінії зіткнення в зоні проведення АТО та багато інших моментів, які не бралися до уваги до початку гібридної війни. Наприклад – дії прикордонного підрозділу при його блокуванні або оточенні.

– На жаль, не всі випускники академії повернулися із зони АТО...

– Сумно, але на сьогодні таких уже чотирнадцять. Ці люди заслуговують на те, аби перерахувати поіменно. Це генерал-майор Ігор Момот, генерал-майор Олександр Радієвський (Національна гвардія), полковник Павло Сніцар (Національна гвардія), підполковники Євген Пікус, Геннадій Хитрик (Національна гвардія), Олександр Каплінський (Національна гвардія), майори Леонід Ширпал, Ігор Петрів, Віталій Вінніченко, Микола Зайцев, Андрій Жук (Збройні Сили, відомий під позивним «Мауглі»), Анатолій Петренко (Національна гвардія), старші лейтенанти Олександр Дзюбелюк та Олександр Максименко.

Загалом же близько 4,5 тисячі офіцерів-випускників виконували бойові завдання на сході країни як у складі прикордонних підрозділів, так

крий-1». У цілому горнило антитерористичної операції пройшли понад 600 військовослужбовців академії.

– Природно, що найголовнішою для вишу є навчальна функція, проте академія має й потужну наукову складову...

– За 25 років Національна академія підготувала 356 науковців. 24 з них — доктори наук, 332 — кандидати.

Чинний науковий потенціал – 40 докторів, 28 професорів, 194 кандидати наук, 115 доцентів, 10 заслужених працівників народної освіти та діячів науки і техніки, 11 старших наукових співробітників.

– Олесе Миколайовичу, останніми роками відчутно знизилася кількість потенційних

й інших силових відомств України. 40 із них відзначено державними нагородами та понад 3,5 тисячі – відомчими.

– Одна із відмінностей академії від цивільного вишу – те, що її персонал є й реальною бойовою одиницею та резервом Голови Служби.

– Звичайно. Три наші мотоманеврені групи діяли на адмінмежі із тимчасово окупованим Кримом. А в зоні АТО створено оперативно-бойову прикордонну комендатуру «Хмельниць-

абітурієнтів через «демографічну яму» 1990-их років. Наскільки це ускладнює дотримання стандартів якості вступників?

– Це – велика проблема, яка призводить до відчутного посилення конкуренції між усіма вітчизняними вишами за вибір потенційних абітурієнтів. Зачіпає вона й нас. Проте на відміну від цивільних закладів ми повинні строго дотримуватися суворих стандартів для відбору майбутніх курсантів. Зокрема, йдеться про вік, рівень здоров'я вступників та їхній психологічний стан.

Скажімо, ні за яких умов ми не можемо прийняти інвалідів чи набрати лише дівчат.

Єдиний шлях виконати кількісні та якісні показники набору – це проведення потужної кампанії з професійної орієнтації молоді. Адже силоміць до курсантських лав нікого не затьгнути. Самовизначення – справа виключно добровільна. При цьому має значення загальний престиж професії військового, й зокрема прикордонника, рівень соціального захисту та багато інших факторів, що впливають на прийняття рішень.

Зрештою, державне замовлення Національною академією 2017 року виконано на 100 відсотків. Сподіваємося, що так буде й надалі.

– Кордон не скрізь проходить асфальтом й нерідко службу молодим офіцерам доводиться здійснювати у спартанських умовах. В академії для курсантів створено досить комфортні побутові умови. Може корисніше було б відразу вчитися жити у бліндажах, варити «кашу з сокири», рубати дрова та безпечно палити гробу?

– Я не бачу сенсу створення штучних проблем, «аби служба не здавалася медом». Навпаки, персонал докладає чимало зусиль для створення гідних умов для процесу засвоєння знань та повсякденного побуту. До речі, у країнах НАТО та Євросоюзу прийнято робити так. Але ж при цьому у тих, хто навчається, не створюється хибне уявлення про реалії майбутньої служби. Принаймні жодної скарги від випускників на невідповідні сподівання я поки що не чув. Вони націлені діяти у найрізноманітніших ситуаціях та при цьому налаштовані на забезпечення максимально можливого комфорту для майбутніх підлеглих.

– Якою бачите академію ще за 25 років?

– Сподіваюся, вона буде максимально інтегрована у європейський та світовий науково-освітній простір, що тут будуть використовуватися новітні інформаційні технології. Утім, впевнений що головним продуктом закладу майбутнього, як і сьогодні, буде сформована особистість офіцера, фахівця, який самостійно адаптується і відповідає вимогам служби.

– Що б Ви побажали персоналу та випускникам академії з нагоди ювілею?

– Користуючись нагодою, бажаю вам, шановні друзі, міцного здоров'я, родинного благополуччя, миру, добра та нових звершень у благородній і священній справі захисту нашої Батьківщини! ■

■ день частини

Літопис славетного вишу

Національна академія Держприкордонслужби України імені Богдана Хмельницького є унікальним правоохоронним навчальним закладом, що став справжньою кузницею кадрів для надійної охорони і захисту державного рубежу нашої країни. Нині альма-матер «зелених кашкетів» відзначає знакову дату – 25-ліття з дня свого заснування, хоча літопис цього вишу має значно довшу історію.

Володимир ЗАХАРЧУК

МІЦНА БРОНЯ І ТАНКИ НАШІ БИСТРІ...

У середині 30-их років ХХ століття у прикордонних містах України та Білорусії було розпочато розгортання підрозділів бронетанкових військ робітничо-селянської Червоної Армії. У зв'язку з цим 1936-го року на постійну дислокацію до Проскурова – нинішнє місто Хмельницький – прибула 17-та механізована бригада, сформована в Київському військовому окрузі. Вона мала на озброєнні легкі швидкохідні танки БТ-2 і значно посилила війська прикордонного Проскурівського укріпленого району. Танкісти розташувалися у щойно зведеному неподалік від вокзалу військовому містечку, що зайняло фактично два квартали, починаючи від центральної вулиці аж до берегів Південного Бугу.

Після переможного закінчення Другої світової війни у травні 1945 року до військового містечка, що пустувало, перевели 2-ге Горьківське танкове училище, де в роки війни готували командирів-танкістів із шестимісячним терміном навчання. Десять його випускників стали

1948-го року після конфлікту, що виник між радянським керівництвом та лідером Югославії Йосипом Броз Тіто, буквально за одну ніч були арештовані всі югославські офіцери, які перебували в училищі. Курсантів відразу ж депортували із СРСР.

16 січня 1954 року місто Проскурів перейменували на Хмельницький, тож навчальний заклад став іменуватися Хмельницьким танковим училищем. За чотири роки його переводять на Далекий Схід до міста Благовещенськ. Там заклад проіснував до свого розформування у жовтні 1999 року.

Господарем військового містечка танкістів у Хмельницькому стала 17-та мотострілецька дивізія. 1970-го року частину її особового складу перекинули до Угорщини, де дислокувалася група радянських військ, а на базі військового містечка дивізії було засновано артилерійське командне училище.

Героями Радянського Союзу. З цього часу навчальний заклад став іменуватися Проскурівським танковим училищем Прикарпатського військового округу. Підготовку майбутніх офіцерів було переведено на повний курс і тривала вона три роки. Курсантів нараховувалося близько 600 – 2 батальйони по 3 роти (курси) у кожному. Основу навчально-технічної бази складали легендарні танки Т-34, а також їх удосконалені моделі Т-44. Усього налічувалося до 60 танків і декілька десятків автомобілів. Водіння та вогнева підготовка проводилися на північній околиці міста, у районі нинішнього мікрорайону Озерна.

У повоєнні роки в училищі навчалися й іноземні курсанти – албанці, румуни, югослави.

«БОГИ ВІЙНИ»

Розпочалося його формування у січні 1970 року і вже у липні цього року відбувся набір 286 курсантів на перший курс. Одночасно укомплектували другий курс училища курсантами Коломенського, Ленінградського, Одеського, Сумського і Тбіліського вищих артилерійських командних училищ у кількості 250 військово-службовців.

1 серпня перший курс майбутніх «богів війни» на центральній площі Хмельницького склав Військову присягу. Навчання розпочалося 1 вересня. 5 січня 1971 року Президія Верховної Ради СРСР постановила вручити училищу Червоний Прапор. Урочистості з

цього приводу відбулися 26 березня. Символ військової доблесті і слави вручав командувач військ Червонопрапорного Прикарпатського військового округу генерал-полковник Г. Обатуров. Наказом Міністра оборони СРСР 1 вересня 1971 року було визначено як день заснування училища. 27 липня 1973 року відбувся перший випуск молодих офіцерів-артилеристів. 46 із них отримали дипломи з відзнакою, двоє закінчили училище із золотою медаллю.

У наступні роки навчальний заклад активно розбудовувався та удосконалював свою навчально-матеріальну базу. Зокрема, на місці старої будівлі було зведено головний навчальний корпус.

4 січня 1981 року постановою Ради Міністрів СРСР № 1 Хмельницькому вищому артилерійському командному училищу присвоєно ім'я маршала артилерії М. Яковлєва.

За час існування закладу відбулося 20 випусків офіцерів-артилеристів. Серед понад 7 000 випускників 703 закінчили училище з відзнакою, імена 89 занесено на його Дошку пошани. Золотими буквами у літопис училища вписано подвиг випускника 1981 року Я. Горюха, удостоєного за виявлений героїзм під час надання інтернаціональної допомоги Республіці Афганістан, високого звання Героя Радянського Союзу. Двома орденами Червоної Зірки за мужність і вірність військовому обов'язку відзначені офіцери С. Ніколаєв, О. Туренко та В. Овакян.

Після розпаду Радянського Союзу процес скорочення Української армії призвів до закриття багатьох військових вишів, зокрема й артилерійського училища в Хмельницькому. Проте військові традиції та бойовий дух, з якими жили у своєму місті хмельничани, не занепади завдяки прикордонникам.

УСЕ – З НІЛІА

14 грудня 1992 року Постановою Кабінету Міністрів України на базі розформованого артилерійського училища було створено Інститут Прикордонних військ України. На той час молода новоутворена держава залишилася без навчального закладу, де б готувалися військові кадри для охорони державного рубежу. Нелегке завдання з формування альма-матер українських «зелених кашкетів» було доручено генерал-майору Борису Олексієнку, якого наприкінці 1992 року призначили ректором інституту. Комплектування офіцерсько-викладацького складу та курсантських підрозділів 2, 3 і 4-го курсів довелося здійснювати

на базі уже неіснуючого Хмельницького артилерійського училища, а також із офіцерів, які повернулися на рідну землю із вищих прикордонних навчальних закладів колишнього СРСР.

Зокрема, полковники А. Желдак, Ю. Лазоренко, Б. Єрошин, Д. Зорін, М. Лапунько, В. Руденко, підполковники В. Балашов, І. Морозов та Д. Іщенко доклали багато зусиль до створення кузні кадрів для охорони кордонів молодій суверенній країні.

Уже у червні 1993 року завдяки зусиллям усього персоналу вишу відбувся перший випуск офіцерів-прикордонників. 90 лейтенантів відбули для проходження служби до підрозділів Прикордонних військ України. У липні того ж року було набрано на перший курс інституту – близько 350 курсантів.

Початок став успішним завдяки тому, що з перших днів роботи інституту вибудовувалася досконала організаційна структура навчального закладу, його управління та основні відділи і служби. Заклад мав уже чотири факультети та 11 кафедр. За короткий термін було створено все необхідне для якісного навчально-виховного процесу, всебічної підготовки високопрофесійних офіцерських кадрів. Першими навчально-науковими осередками Інституту Прикордонних військ України були кафедри тактики загальновійськових частин і підрозділів, іноземних мов, фізичної підготовки та спорту.

Складовою навчального процесу стали такі дисципліни, як прикордонний контроль, автомобільна та спеціальна техніка, засоби зв'язку та обчислювальної техніки, озброєння, організація тилового забезпечення, загальнонаукові, гуманітарні та інженерні знання. У липні 1993 року в інституті розпочалася підготовка офіцерів для МВС України. Для цього керівництво вишу створило навчальний курс, а надалі – окремий факультет. Його начальником призначили кандидата педагогічних наук, доцента, полковника І. Радванського. За роки діяльності – до червня 2003 року – на цьому факультеті для внутрішніх військ підготовлено понад 580 офіцерів тактичного рівня та 99 офіцерів оперативного-тактичного рівня. Вісім із них протягом служби отримали генеральські звання і нині продовжують військову службу в Національній гвардії України.

У жовтні 1993 року в біографію свого творення інститут вписав ще одну нову сторінку – відкриття екстернату – курсів перепідготовки офіцерів тактичного ланки.

У липні 1994 року на базі Інституту Прикордонних військ України було відкрито магістратуру. З вересня того ж року у спеціальному

навчальному дивізіоні вишу розпочалася підготовка офіцерів для прикордонних відомств інших держав. Загалом за час його існування (до червня 2009 року) для прикордонних відомств Грузії, Вірменії, Молдови, Таджикистану та Туркменістану було підготовлено 387 офіцерів тактичного рівня та 52 – оперативно-тактичного рівня. 35 випускників-іноземців закінчили академію з відзнакою.

Час та прийняття нової Концепції охорони державного кордону України вимагали нових підходів в організації навчального процесу. 1995-го року інститут розпочав підготовку офіцерів оперативно-тактичного рівня. Для цього на базі магістратури було створено 1-й факультет (з 2011 року – факультет підготовки керівних кадрів).

ВІД ІНСТИТУТУ – ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ

Постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 1995 року на базі Інституту

кафедра правознавства. Однак у зв'язку зі збільшенням потреб охорони державного рубежу в юристах вищої кваліфікації протягом наступних років на її базі створюється п'ять юридичних кафедр: теорії та історії держави і права; цивільного права та процесу; конституційного, адміністративного та фінансового права; кримінального процесу та криміналістики; кримінального права.

29 квітня 1999 року прикордонній академії імені Богдана Хмельницького присвоєно статус Національної. 6 лютого 2002 року навчальному закладу вручають Бойовий прапор частини.

Однак незмінним залишається складність завдань, котрі виконує його колектив. Відповідно до актуальних потреб відомства в академії створюється кафедра прикордоннології, а на базі кафедри англійської мови для формування належного рівня професійної іншомовної комунікативної компетентності – кафедри англійської мови і перекладу.

науково-педагогічним складом і курсантами він високо оцінив участь вишу у підготовці кадрів для відомства та внесок його випускників у захист територіальної цілісності країни в зоні АТО.

Адекватно реагуючи на виклики та загрози національній безпеці на державному кордоні,

ного процесу на рахунку доктора психологічних наук, професора, полковника О. Волобуєвої, генерал-майора М. Маланчія, полковників С. Гречка і С. Псьола, доктора військових наук, професора полковника В. Кириленка.

В академії налагоджено ефективну систему підвищення кваліфікації офіцерів орга-

В академії налагоджено ефективну систему підвищення кваліфікації відповідно до принципу «Освіта впродовж життя».

16 квітня 2015 року вчена рада навчального закладу ухвалила «Стратегію розвитку Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького на період до 2021 року». На сучасному етапі в освітній процес упроваджено уніфіковану військово-прикордонну складову, яка дозво-

нів охорони кордону відповідно до загальнодержавного і загальноєвропейського принципу «Освіта впродовж життя». За окремими позиціями, зокрема щодо аналізу ризиків, кримінального аналізу та кінології, академія є лідером серед навчальних закладів усіх правоохоронних структур держави.

Для забезпечення освітньої діяльності в Національній академії зосереджено потужний науково-педагогічний склад, який формують 37 докторів наук, 26 професорів, 191 кандидат наук, 111 доцентів, 8 старших наукових співробітників. Для підготовки наукових кадрів функціонують ад'юнктура та докторантура.

З урахуванням сучасних реалій змінено концепцію професійної підготовки персоналу. Для набуття практичних умінь і навичок в умовах значних психічних навантажень стажування науково-педагогічного складу, слухачів і курсантів академії проводиться безпосередньо в органах охорони державного кордону. Як приклад можна навести спільні спеціальні операції «Кордон-2016» і «Кордон-2017».

Важливим чинником підвищення фахової майстерності випускників є нарощення темпів міжнародної співпраці. Активно та плідно навчальний заклад взаємодіє із 40 вишами – академіями, університетами та інститутами України, що свідчить про визнання НАДПСУ як одного з провідних і потужних вищих навчальних закладів держави. У 2015–2017 роках представники науково-педагогічного складу і курсанти брали участь у 156 міжнародних заходах, академію відвідало 70 іноземних делегацій. Завдяки активізації міжнародної діяльності лише за 2016-й рік у рамках міжнародних проектів було отримано допомогу на суму понад 8 мільйонів гривень.

Національна академія активно співпрацює з колегами правоохоронних органів Федера-

створено Академію Прикордонних військ України. Зважаючи на зв'язку українських прикордонників протягом століть, 4 серпня 1995 року вищий навчальний заклад отримав славетне для українського народу ім'я Богдана Хмельницького. Високий статус надав персоналу нового поштоуху для розвитку.

З 1996 року в академії розпочинається підготовка офіцерів за напрямом «Правознавство». Для цього в лютому створюється

ХРЕЩЕНІ БОЯМИ

Та особливо значимими рядками в літописі навчального закладу стали події на Сході країни 2014-го року, що сприяли переформатуванню усієї його діяльності. Тоді «зелені кашкетки» одними з перших вступили в бій з адептами «руського міра». В академії було, зокрема, посилено військову підготовку курсантів, внесено зміни до програм, що стосуються тактики дій нових підрозділів ДПСУ, технології пропуску на контрольних пунктах в'їзду-виїзду. До навчального процесу включили також питання практичного застосування тих видів озброєння та техніки, які застосовуються в АТО. Окремим блоком стало вивчення різних аспектів взаємодії з іншими силовими структурами країни. Більше уваги приділили тактичній медицині. Усі навчальні програми керівництво академії створює з урахуванням особливостей ведення гібридної війни та інших негативних чинників на державному кордоні.

Для виконання завдань на адміністративній межі з Автономною Республікою Крим було підготовлено три мотоманеврені групи, які надалі очолили полковники О. Луцький, Д. Коцераба і Е. Матусяк. У зоні проведення антитерористичної операції задіяли новоутворену оперативно-бойову прикордонну комендатуру «Хмельницький-1» на чолі з підполковником О. Андрушком.

У НОГУ З ЧАСОМ

6 березня 2015 року академію з робочим візитом відвідав Президент України Петро Порошенко. Під час зустрічі з

ляє всім випускникам набутти компетентності, необхідної для повноцінної оперативно-службової діяльності в органах і підрозділах охорони кордону.

Навчальний заклад здійснює також масштабну підготовку вузькопрофільних фахівців – операторів протитанкових ракетних комплексів, операторів переносних зенітно-ракетних комплексів, саперів, екіпажів БТР, фахівців спеціальних підрозділів, розвідників та інших фахівців, які несуть службу в

Науково-педагогічний склад формують 37 докторів наук, 26 професорів, 191 кандидат наук, 111 доцентів, 8 старших наукових співробітників.

зоні проведення антитерористичної операції. Уже підготовлено близько 1700 вузькопрофільних фахівців.

Організація повсякденної діяльності відбувається під керівництвом першого заступника ректора академії полковника В. Веретільника. Чимало зусиль для розвитку Служби у цьому напрямі доклали генерал-майори М. Столяр, В. Балашов, І. Томків, М. Поліщук, В. Калужний, І. Токовий, В. Гресько, полковники А. Желдак, С. Гречко, І. Ставиного, М. Попович, які свого часу займали посади першого заступника і заступника ректора академії.

Значний внесок у розвиток і вдосконалення системи роботи з персоналом і всього навчаль-

тивної Республіки Німеччини, Прикордонної варті Республіки Польща, Словаччини, та Прикордонним коледжем для керівного складу Бюро ОБСЄ в Таджикистані.

Сьогоднішні успіхи дозволяють позиціонувати Національну академію Держприкордонслужби імені Б. Хмельницького як унікальний багатопрофільний навчальний заклад. Динамічно розвиваючись, він за чверть століття став не лише кузницею кадрів для відомства «зелених кашкетів», а й забезпечує комплексну підготовку кадрів для інших правоохоронних органів і силових структур. Академія по праву посідає гідне місце серед вищих навчальних закладів України. ■

■ фотозвіт

Тил міцніє

В управлінні Сумського загону відбулися урочистості з нагоди вручення Головою Держприкордонслужби генерал-лейтенантом Петром Цигикалом сучасних патрульних автомобілів підвищеної прохідності та відкриття оновленої будівлі для військовослужбовців.

Роман ТКАЧ

Усього до підрозділів загону надійшло 13 сучасних повнопривідних позашляховиків «Renault Duster», які відомство нещодавно отримало завдяки активній підтримці керівництва держави та реалізації проектів міжнародної технічної допомоги.

Окрім вручення техніки генерал-лейтенант Петро Цигикал разом із начальником Східного

регіонального управління генерал-майором Сергієм Бідилом, перерізвавши символічну стрічку, відкрили реконструйовану будівлю колишньої казарми, яка зараз перетворилася на затишне приміщення із сучасними побутовими умовами.

Таких оновлених підрозділів, що пройшли реконструкцію, у нас вже багато. І робота керівництва Служби й надалі буде зосереджена на соціальному захисті персоналу, – наголосив очільник прикордонного відомства, вітаючи сумчан із новосіллям. ■

■ нові погони

від 20 листопада 2017 року №1183-ос
полковник
по Східному регіональному управлінню
Державної прикордонної служби України
підполковнику ЯКОВЕНКУ Валерію
Валерійовичу

від 1 грудня 2017 року №1217-ос
полковник
по Адміністрації Державної прикордонної
служби України

підполковнику МАРТИРОСЯНУ Ога-
несу Аковичу

від 6 грудня 2017 року №1245-ос
полковник
по Адміністрації Державної прикордонної
служби України
підполковнику ЧЕРНЕНКУ Павлу
Михайловичу

Управління
кадрового менеджменту АДПСУ

■ від щирого серця!

Рада та актив Одеської обласної громадської організації ветеранів прикордонної служби «Ветеран кордону» щиро та сердечно вітають ювілярів:

полковників у відставці ЧУРКІНА Миколу Михайловича – з 80-річчям, ШУМОВЕЦЬКОГО Олександра Миколайовича – з 60-річчям; молодшого сержанта запасу СЛОБОДЯНЮКА Миколу Миколайовича – з 50-річчям; старшого прапорщика у відставці ВОЛЧЕНКА Валерія Васильовича – з 65-річчям; іменинників грудня: полковника у відставці НЕСТЕРОВА Миколу Дмитровича; підполковників у відставці – КОЛЕСНИЧЕНКА Леопіда Пименовича, ЦИПІНА Анатолія Аркадійовича та ОХІЧЕВА Геннадія Олександровича; майорів у відставці – МАШКІНА Ігоря Миколайовича та ЧУМАКА Юрія Михайловича; старшого лейтенанта запасу СИМОНЧУКА Миколу Юрійовича; лейтенанта БОРИСЕНКО Світ-

лану Валерійовича; старшого прапорщика у відставці ЛЕОНОВА Петра Володимировича; рядового у відставці ШЕВЧЕНКА Миколу Андрійовича; працівника ФОМІНУ Тетяну Миколаївну.

А також ветеранів організації, учасників Другої світової війни, воїнів-афганців, учасників АТО, військовослужбовців і персонал Одеського, Ізмайльського, Білгород-Дністровського, Херсонського прикордонних загонів, Одеського загону Морської охорони, Одеської авіаційної ескадрильї, Військово-медичного клінічного центру Південного регіонального управління, клінічного санаторію «Аркадія» та членів їхніх сімей з наступаючим Новим 2018 роком!

Бажаємо миру, міцного здоров'я, родинного щастя і здійснення найзаповітніших мрій. Нехай добра вдача та вірні друзі будуть Вашими надійними супутниками на теренах життя!

■ оголошення

Службове посвідчення серії АБ №591401, видане Департаментом кадрової політики Міністерства оборони України на ім'я Гасая Петра Володимировича, у зв'язку з втратою вважається недійсним.

Службове посвідчення серії ЮА №052143, видане Адміністрацією Державної прикордонної служби України на ім'я Заноза Юрія Миколайовича, у зв'язку з втратою вважається недійсним.

■ МИСТЕЦТВО

Прикордонники надихають

У Мистецькому інституті художнього моделювання та дизайну імені Сальвадора Далі у Києві пройшла зустріч зі студентами режисера фільму «Війна на нульовому кілометрі» Василя Рибальченка та художниці й волонтера Беати Куркуль. Студентам продемонстрували документальну стрічку та картини, присвячені вартівним рубежам. Визнані митці поділилися з майбутньою творчою елітою засобами й прийомами відображення у творчості буремної реальності та професії захисників кордону Вітчизни.

Володимир ПАТОЛА

У англійській мові є красиве і ємке слово «artbook» – книга ілюстрацій, зображень, художній альбом. Це слово застосовують у професійному сленгу і вітчизняні дизайнери. Воно найбільш точно характеризує черговий дарунок литовської художниці та волонтера Беати Куркуль українським прикордонникам – тематичний альбом, присвячений службовим будням «зелених кашкетів» та їхньому подвигу у зоні АТО.

Про свій артбук рано чи пізно замислюється практично кожен цифровий художник. Це завжди дуже цікавий проект, присвячений цілому світу й темам, важливим для митця. Недостатньо просто написати окремі роботи – треба правильно продумати дизайн, викласти матеріал цікаво для глядача. Завдяки сучасним технологіям зовсім не проблема опублікувати серію робіт в Інтернеті. Однак картини, віддруковані на якісному папері, сприймаються зовсім по-іншому. Це, переважно, хороший подарунок, демонстраційний, а іноді й навчальний матеріал.

– У мене в домашній бібліотеці багато артбуків визнаних професіоналів і час від часу я беру якийсь із них на роботу, щоби проаналізувати з колегами-дизайнерами, – розповідає художниця.

Утім, унікальність її власної роботи у тому, що це не тільки і не стільки презентаційний чи подарунковий проект, скільки літопис буремної, нерідко кривавої сучасної історії українського кордону. Він просто не може залишити байдужим жодного глядача.

Видавничі проекти – річ недешева. Проте художниця не змогла відмовити головним поціновувачам своєї творчості та, одночасно, героям робіт – українським вартівним рубежам й артилеристам і на їхнє прохання запустила проект у роботу. Зараз у процесі – створення цілої серії артбуків, присвячених окремим регіональним управлінням і окремим прикордонним загонам.

Якщо мова іде про невеликі тиражі, вартість друку кожного екземпляра досить висока. Тож на допомогу прийшли волонтерська винахідливість і фотоательє, які мають можливість забезпечити гідну якість навіть при невисоких обсягах.

Першою ластівкою став альбом замальовок, присвячений Азово-Чорноморському регіональному управлінню. Щоби точно і тонко передати деталі й настрої, робота над виданням проводилася у тісній взаємодії з прес-офіцерами – підполковниками Максимом Сорокою та Іваном Шевцовим. Роль незалежного критика дісталася чоловікові Беати Куркуль – волонтерові Миколі Авдєєву. Результат викликав ажіотаж серед вартівних рубежів, які його побачили, тож художниця взялася за серйозну і копітку роботу над продовженням серії.

– Артбук по прикордонниках передусім призначений для тих, кому подобаються мої роботи, для кого вони щось означають, на кого чинять позитивний вплив. Це пам'ять, знак уваги, нагадування, зокрема, про те, що прикордонники – люди гідні, сильні, незвичайної душі та мужності, люди, які першими зустріли ворога в сьогоденній війні, – зазначила Беата Куркуль.

Студенти уважно та напружено дивилися документальну стрічку про перші бої та втрати вартівних рубежів у 2014–15 роках. Наприкінці зустрічі вони подякували присутнім у залі митцям і вартівним рубежам за мирне небо над головою, презентували власноруч виготовлені художньо оформлені блокноти – записники із побажаннями, щоби вони знадобилися лише для мирних повсякденних записів і світлих творчих ідей. ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ
Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ
Черговий по номеру
Василь КЛИМЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Замовлення: 54581
Наклад: 5000 прим.

З питань розміщення реклами звертатися у відділ медіа-проектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net